

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

Avgvstvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

AVGVSTVS.

1. **N**ihil arduum est humilibus,
& nihil asperum micibus.
Modò non desit vobis humilitas,
non desit mansuetudo, non utique
deerit Deo benignitas ad vos adiu-
uandos, vt quæ sibi promisistis, ea
præstare possitis, animo non solum
æquo, sed etiam libenti. *S. Ign. ep. 1.*

2. Videte, vt **I E S V** Christi glo-
riam, honorémque defendere, &
proximi salutem procurare debea-
tis: & certè videbitis, quanta ad
quoscunque suscipiendos labores
præparatio sit adhibenda, vt apta ad
eum finem vos diuinæ providen-
tiæ instrumenta præstetis; præ-
sertim cum tam rarum sit bono-
rum operariorum genus, qui qua-
rant, non quæ sua sunt, sed quæ
I E S V Christi. *S. Ignat. ep. 2.*

3. Quemadmodum mundani ho-
mines,

mines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & quærunt magnâ cum diligentia; honores scilicet, famam, magni nominis estimationem in terrâ, sicut mundus eos edocet: sic qui procedunt in spiritu, & serio Christum Dominum nostrum sequuntur, amant, & ardentè exoptant, quæ ijs omnino contraria sunt; indui nimirum eadem veste, & insignibus Domini sui, pro ipsius amore, & reuerentiâ.

S. Ignat. in Exam.

4. Compendiosissima ad perfectionem via est, si multa aduersa, magnâq; pro Christi amore patiare. Et pete tu hanc gratiam à Deo. Nam cui Dominus hoc tribuit, multum tribuit: hoc enim beneficio multa, magnâque eius continentur beneficia. *S. Ignat. l. 5. vite, c. 19.*

5. Noli esse iustus multum. Quæ si regula, & moderatio absit, bonum

H 4 in

in malum definit, & virtus in vitium
ac inde incommoda, quæ cum mente
illius, qui per extremum illud iter
facit, depugnant, alia ex alijs quàm
plurima enascuntur. *S. Ignat. ep. 2.*

6. Res admirabilis, ad tuam con-
fusionem, & ad inflammandum
amorem tuum in Deum, quod or-
dinavit Sapientia diuina, vt quàm
copiosissima foret Redemptio, ne
gloria beatæ animæ Christi redan-
daret in sacratissimam carnem.
Quod sanè maius miraculum fuit,
quàm quod in Transfiguratione
exhibuit: in quo non tantum vsus
est re insolitâ cum suâ sacratissimâ
carne; sed etiam rigidâ, dum prohi-
bitâ redundantia gloriæ ab animâ,
passus est sine omni solatio: vt ma-
gno cum sensu dixerit; *Deus meus*
Et quid dereliquisti me. B. P. Borg. de
animâ Christi, c. 5.

7. In effectiorem naturalium
rerum,

rerum, præter communes causas,
 vt cœlum, astra, elementa, peculia-
 ris, & proxima (quod vsu constat,
 & philosophiâ) causa necessaria est,
 quæ forma simili producendæ sit
 prædita. Perinde id est placitum di-
 uinæ Sapientiæ, vt causa proxima,
 quâ vitur ad aliquem humilitate,
 & charitate exornandum, earundem
 virtutum ornamentis effulgeat.

S. Ignat. ep. 2.

8. Sperandum est fore, vt Socie-
 tas, Deo bene iuuante, vigeat, imò
 crescat in maius, tribus potissimum
 de causis : orationis imprimis stu-
 dio, frequentique vsu Sacramento-
 rum; dehinc si à multis Societatis
 innocentia oppugnetur : obedi-
 tiæ denique bono. Oratio enim nos
 Deo conciliat, atque coniungit; al-
 terum à seculi amore abducit; nec
 enim salus, fidésque in hominibus
 est. Tertium verò inter nos artificis-

H 5 simo

simo fraterni amoris vinculo colligatos, ut membra capiti annectit.
B. P. Borg. Vita, l. 4. c. 3.

9. Si non possunt omnia venialia peccata vitari, possunt multa: & qui vigilat in ijs præueniendis, & occasionibus amputandis; & postquam eas admiserit, flendo, ac dolendo diluendis; excitatus, & peruigil in custodiâ cogitationum, verborumque; in præcauendâ diffusionem cordis, ad quod frequenter redeat; in stipularum huiusmodi concrematione in flammis charitatis Christi; multa procul dubio cauere poterit. *P. Claud. ep. 13.*

10. Dic, anima mea, cum S. Gregorio Naz. *Vnum ad palmam iter, pro Christo mortem oppetere.* Non est alia via, quæ ducat ad veram gloriam: non est aliud medium obtinendi coronam. Vnum ad palmam iter, ad eam palmam, quæ est *suavis*
ad

ad cibum, &mbrosa ad requiem, honorabilis ad triumphum. Vnum iter ad sumam gloriam, quam Deo debemus: Vnum ad sumam gratitudinem, quam debemus Christo. Vnū ad plenam satisfactionē pro nostris peccatis. *P. Vincent. de Martyr. c. 4.*

11. Hoc forsan nobis deest, quòd non gustemus, neque cum voluptatis sensu optemus calcari, premi, contemni, vt optatæ consolationis, atque exultationis vinum proferamus. Meminerimus Christum dixisse; *Torcular calcavi solus.* Quis iam calcari recusabit, cū videat in torculari Christum premi? *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

12. Quam gratiam maiorem potest habere anima in hac vitâ, quam vt adoret, ac reuereatur Christum in personâ Superioris; & cognoscat beneplacitum Dei, sicut obedientia id ei manifestat, & capeffat infallibilia

bilia suae praedestinationis, ordinata per Superiorem? quae sicuti Deo soli nouit, ita per solam obedientiam ei proponit. *P. Vincent. Vita, l. 2. c. 13.*

13. Conseruatio vnionis in duobus consistit. 1. est interior disciplina, & abnegatio proprii iudicij, sine qua spiritus Societatis trahitur ad particulare iudicium, & proprium sui ipsius affectum, cum iacturâ multarum gratiarum, quas Deus infundit intellectui, & animis verè resignatis. 2. Disciplina exterior, in studio seruandi accuratè regulam locutioni, operationi, & conuersationi nostrae praescriptam. Quibus medijs nisi propriae passiones contineantur, mirum non est, quòd prorumpant in murmurationes, & cogitationes sinistras aduersùs alios. Et tunc daemone consequitur suum finem primum, qui est perturbare pacem,

pacem, & vnionem fraternam.

P. Euerardus. ep. 24. Dec. 1575.

14. Perpauci sunt, ac fortasse vix vllus, qui perfectè intelligat, quantum Deo, volenti in eo operari, ipse impedimento sit; quantumq; Deus efficeret, nisi à nobis ipsis impederetur. *S. Ignat. lib. Vita, c. 10.*

15. Etiam atque etiam desidero, vt in cultu Beatissimæ Dei Maris suam singuli instaurent, exoliântque pietatem. Nam si IESV tota est, titulo singulari, ac peculiari nomine, Societas, totam quoque esse Mariæ necesse est: sperareque ab ipsâ patrocinium, atque opem ad implendam vocationis nostræ, atque Apostolici propositi mensuram.

P. Vincent. ep. ad Soc.

16. Vineam, quæ suis temporibus non putatur, sterilefcere, & interire paucis annis videmus, neque vuas ferre, sed in palmites & sarmenta

H 7 fil-

filuescere. Ità planè apud nos, si qui animum ad commoda sua vehementius adiunxerint, periculum est, ne mortificationis obliti, pro racemis farmenta proferant, quæ ad nihilum valent, nisi vt in ignem mittantur. *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

17. Ad alias peculiare pietatis rationes, cuiusque vestrum est, quotidiana se Deo in proximi salutem oblatione offerre. Secunda ratio iuuandi proximi, studio pietatis, virtutisque censetur: ex illo enim ad eos, cum quibus agitis, pari pietate, & virtute informandos, magna vobis aptitudo oborietur. *S. Ignat. ep. 2.*

18. Sume exemplum apis, vt consultit Augustinus. Vide, vt in exigua cella faui inclusa, tota immergitur dulcedini mellis; adeò vt nec tangat, nec videat, neque gustet, aliud, quàm mel. Idipsum facias, anima deuota. Suge, sugè, & bibe
Dg.

Dominicæ dulcedinis inenarrabilem suauitatem. Immergere, & replere: adhære, & inhære: fume, & fruere. O felix cor, quod hoc melle repleris! exclamat Richardus: & quod totius mundi copia non fatiat, huius dulcedinis gutta plene inebriat. *P. Vinc. pract. am. diu. c. 6.*

19. Pœnitentiæ exterioris triplex est vsus, seu effectus: nimirum vt pro delictis præteritis nonnihil satisfiat: vt vincat homo seipsum, inferiorem sui partem, quæ sensualitas appellatur, superiori, hoc est, rationi subijciens: vt postremò quæramus, atque impetremus aliquod gratiæ donum, quod optamus. *S. Ignat. lib. exerc.*

20. Si quæraturs origo omnis mali in mundo, ea est, quod præsentia bona spectentur, sine comparatione cum alijs. Quis enim aliàs vellet vitam impendere, vt ea consequatur,

quatur, si bene intelligeret ea, comparata cum gloriâ Beatorum, non plus esse, quam breue quid, & exiguum, respectu infiniti, & æterni?

P. Vincent. Vita, l. 2. c. 13.

21. Si verus amor Dei sit in te, quanto illi propior eris, tanto magis admiraberis bona, quæ tibi facit. Quia cognoscendo tuam indignitatem, cognosces magis eius bonitatem; & inde venies ad maiorem reuerentiam Creatoris. Maior enim cognitio maiorem reuerentiam petit, & quanto anima est vicinior Deo suo, per dignitatem Sacerdotalem, vel aliam temporalem, aut spiritualem, tanto maiorem debet exhibere gratitudinem, humilitatem, & agnitionem eius, quod Domino debet: ita vt qui hoc non facit, ostendat se deficere in cognitione, & non esse Deo vnitum per amorem. *B. P. Borg, de animâ Christi, c. 6.*

22. Vt

22. Ut non desint impedimenta, quæ sunt veluti funes motum remorantes; nihilominus cum pondus, id est, amor, quo in Deum tendimus, magnum est, hæc omnia, veluti tenuissima fila, suâ ingenitâ vi disrumpit. Quemadmodum limum aliquod tenuissimum, si graue saxum alligaret, non impediret certè, quin eo disrupto, ipsum quàm velocissimè raperetur ad centrum. *P. Claud. ep. 13.*

23. Noctu, cum Sol non lucet, stellæ micantes videntur pulchrum quid esse: at orto Sole, quis desiderat stellas? cum solus ipse plus lucis, caloris, & virtutis habeat, quàm illæ simul omnes. Tantundem valet memoria bonorum cœlestium; quia per ipsam euanescit ex oculis omnis admiratio, & ex corde omnis amor terrenorum. *P. Vincent. Vita, l. 2. c. 13.*

25. Fallacibus argumentis, quæ
contra obedientiam obijciuntur,
prudenter exclusis, ea exquiremus
diligenter, quæ sunt verissima, &
pro Superioris faciunt voluntate.
S. Ignat. Vita, l. 5. c. 4.

26. Summo studio elaborate, ut
vos ipsos diuinâ ope penitus cogno-
scatis. Nam sui cognitio nutrix est
diuinæ fiduciæ, ac parens Christia-
næ humilitatis. Quippe ex nostri
diffidentiâ Dei fiducia nascitur, quæ
vera est, atque germana fiducia.
S. Xauer. l. 3. ep. 5.

27. Regnum Dei intra vos est.
Quod si iam non intelligis, causa
est, quia dum vis ingredi intra te,
mox tibiipsi occurris cum tuo in-
tellectu, tuâ voluntate, tuo sensu;
& cum his subito rursus egrederis,
quia te non inuenis: non delectaris
teipso, quia non peruenis ad te: via
est occupata diuersis conceptibus,
&

& affectibus : qui vt sunt fluxi, ita non potes morari in illis. Sed amotis impedimentis, mox vbi nec sensus, nec intellectus repræsentarint, quod vident, nisi cum lumine Fidei, & cum voluntate nudâ ab omnibus creatis; si velis intrare in te, vt quæras Deum in te, quis dubitat, quid statim sis inuenturus portam apertam? *B. P. Borg. de confus. p. 4.*

28. Illud imprimis cogitandum, quid à nobis Deus in iudicio exiget; quarumnam rerum rationem reposect: vt ad Dei iudicium, non ad nostrum sensum vitam instituamus. Exiget nimirum à nobis Deus vitam nostræ vocationi consentaneam, & religioso homine, ac priuato dignam: vt verè contemprores mundi, spiritu feruentes, orationi instantes simus, & nostri instituti muneribus vacantes. Reliqua, quæ huc non pertinent, neque

que in nostrâ potestate sunt, quibus
Deus non commisit, eorum ab ijs
rationem non poscet. Quamuis
etiam desiderio diuini honoris ar-
dere, & precibus instare, & si quan-
do res ferat, homines, in quorum
potestate illa sunt, etiam vrgerè de-
beamus. *S. Ignat. Vite, l. 5. c. 10.*

29. Charitas, quâ studiosi per-
fectionis procurant, etiam spirituale
bonum proximi, tunc securè incedit,
quando in eo, qui amatur, nihil
est naturale, quod alliciat; nec no-
bilitas, nec opes, nec dignitas, aut
aliquid simile in rebus externis.
Quia tunc signum est, oculos conij-
ci ad interna, & penetrare ad viden-
dum pretium animæ, quæ tantum
per hoc pulchra, & amabilis est,
quod velut imago, Deo, vnico suo
exemplari, conformetur. *P. Vincent.
Vite, l. 2. c. 13.*

30. Quam tribulationem timeat,
De-

Domine I E S V , qui te exhortatores
& consolatore intrinsecus roboratur ?
quâ angustia coarctetur , qui in te summâ latitudine, corde vñdique dilatatur ?
quam famem horreat, qui te pane vitæ pascitur, & inebriatur ?
quâ nuditate laboret, qui te, indumento gloriæ, tegitur, & ornatur ?
cui periculo cedat, qui super omne mutabile, pennis amoris sui sublimiter eleuatur ?
quæ illum persecutio frangat, quem læuâ & dexterâ tuâ molliter quiescentem amplecteris, & qui scapulis tuis iugiter obumbratur ?
quis gladius vulneret, quem turris fortitudinis vñdique cingit, ac protegit ?

P. Claud. ep. 13.

31. Cauete, ne filij huius seculi maiore curâ, & solitudine in caducarum rerum, quàm vos in æternarum, assentionem incumbant. Pudeat, quòd in mortem illi, quàm

I vos

vos in vitam, citatiore gradu ferantur. Viles, abiectos, imbelles vos, ignauosque putate, si vel vnus in aulâ reperiatur, qui vt terreni principis fauorem, nescio quem, & gratiam aucupetur, ipsius nutibus diligentius seruiat, quàm vos, vt gratiosi apud cælestem Regem, Imperatoremque euadatis: & si in bello miles generosius pugnet, vt victoriam obtineat, futilem gloriam colligat, exuuias consequatur; quàm vos, vt de vobis victoriâ clariore strenuè partâ, æternam gloriam in regno cælesti consecuti triumphetis. *S. Ignat. ep. 2.*